ਮੁਰੁਗਨ

ਬਨਾਮ

ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦਾ ਰਾਜ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦਾ 1498) ਮਈ 02, 2018

ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860: ਐਸ. ਐਸ. 364 ਅਤੇ 302/34 - ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਉਸ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ) ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਇਕੱਠੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਧੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਯੂ/ਐਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ 364 ਅਤੇ 302/34 - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾਃ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਰੇਕ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ - ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ

ਰੱਖੀ ਗਈ: 1.1 ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਦਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [683-ਬੀ-ਸੀ]

1.2 ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਸਥਾਈ ਹਨ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ/ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21,22] [683-ਡੀ-ਈ]

1.3 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੇ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ-ਜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1,2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਾਤ ਕੇ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕੇ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਐਮ) ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ 11 P.M. ਤੱਕ ਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ ਅਤੇ ਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਐਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ PWs-1,2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। [ਪੈਰਾ 25-28] [684-ਏ-ਡੀ]

1.4 ਨੰਬਰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹਨਃ ਪਹਿਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਕੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੇ,

ਦੋਵੇਂ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ; ਤੀਜਾ, ਦੋਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਕੇ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਗਏ; ਚੌਥਾ, ਤਿੰਨੇ ਨੇ ਕੇ ਦੇ ਘਰ ਇਕੱਠੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ; ਪੰਜਵਾਂ, ਐਮ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮਰ ਗਿਆ; ਛੇਵਾਂ, ਕੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ; ਸੱਤਵਾਂ, ਕੇ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ; ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਈ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਐਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਮ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ (ਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਾ ਐਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 29-31] [684-ਈ-ਐਚ; 685-ਏ]

1.5 "ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ" ਦੀ ਇੱਕ ਥਿਊਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32] [685-ਬੀ-ਸੀ]

1.6 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੇ-ਮੇਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 34] [685-ਡੀ-ਈ]

1.7 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਦਰ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਤਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35-36] [685- ਐੱਫ-ਜੀ]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2010 ਦਾ 1498. ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25.04.2007 ਤੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 804 ਦਾ 2006. ਚਿੱਤਰਾਂਗਦਾ ਰਾਸਤਰਵਾਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀਆ, ਟੀ. ਗੋਪਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਨੁਜਾ ਪਾਤਰਾ, ਜੀ. ਪੀ. ਕੈਪਟਨ. ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀ, ਐਡ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਜਾਤਾ ਬਾਗਡ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹਾ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ, ਐਡ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. 1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 25.04.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਾਮੱਕਲ (ਫਾਸਟ ਟਰੈਕ ਕੋਰਟ) ਵੱਲੋਂ 2006 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. 5 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 302/34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮਿਤੀ 02.08.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ. 1000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਸਜ਼ਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲੇਗੀ।

2. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈਃ

3. "ਕੁਮਾਰ" (ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਲਡ਼ਕੀ "ਗੀਤਾ" ਦਾ ਚਾਚਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੀਤਾ ਛੇਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪਡ਼੍ਹਦੀ ਸੀ। ਕੁਮਾਰ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਕੁਝ ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

4. ਮੁਰੂਗਨ (ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਰੂਗਨ (ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੁਮਾਰ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇਗਾ।

5. ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 01.12.2002 ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਟਨ ਪਕਾਉਣ ਲਈ "ਮਿਰਚ" ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੀਤਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੀਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਰਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਿਰਚ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।

6. ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਗਭਗ 10 ਪੀ.ਐੱਮ.'ਤੇ, ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਮੁਰੂਗਨ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ (ਉਸ ਦੀ ਚਾਚੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਹੈ, ਨਾਲ ਗੀਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਰੂਗਨ (ਗੀਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਨੂੰ ਪੀਣ ਅਤੇ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ. ਮੁਰੂਗਨ (ਗੀਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਨੇ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ।

7. ਜਦੋਂ ਮੁਰੂਗਨ (ਗੀਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਗੀਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਇਕੱਲੀ 11 ਪੀ.ਐੱਮ.. 'ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨੇਂ (ਕੁਮਾਰ, ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ' ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ-ਮੁਰੂਗਨ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੀਤਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

8. ਜਦੋਂ ਮੁਰੂਗਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਗੀਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਸਰੋਜਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਸਵੇਰੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਏ ਕਿ ਮੁਰੂਗਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਅਗਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ' ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

9. ਇਹ ਉਹ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗੀਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਵੱਲੋਂ ਥਾਣਾ ਕੇਦਾਰਪਾਲਯਮ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 02.12.2002 (ਐਕਸ-ਪੀ-18) ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 302/364/34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਮਹਾਜਰ (ਐਕਸ-ਪੀ-13) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਮੋਟਾ ਸਕੈਚ (ਐਮ.ਓ.-19) ਨੇ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ (Ex.P-4) ਅਤੇ ਲੇਖ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ (ਐਮ.ਓ.5 ਅਤੇ 12)

10. ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 03.12.2002 ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਐਮ.ਓ.-15) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹਥਿਆਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ।

ਏ ਬੀ ਸੀ ਡੀ ਈ ਐਫ ਜੀ ਐਚ 682 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ [2018] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. (ਅਰੁਵਲ-ਐੱਮ. ਓ.-14) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਕਮੀਜ਼। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਹੋਈ।

11. ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 302/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਾਮੱਕਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਸੈਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੰ. 5/2006)

12. ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ।

13. ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 12 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, 20 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 15 ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 313 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

14. ਮਿਤੀ 02.08.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 364 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 5, 000/- ਅਤੇ Rs.1000/- ਕ੍ਰਮਵਾਰ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

16. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਮੁਰੁਗਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚਿੱਤਰਾਂਗਦਾ ਰਾਸਤਰਵਾਰਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

18. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

19. ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਹੁੰਚ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

20. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਕਦਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

21. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜਾਂ/ਅਤੇ ਕੀ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿਕਾਊ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਹਨ।

22. ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ/ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

24. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਕਸਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1,2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਹੈ।

25. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ।

26. ਫਿਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗੀਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਲਗਭਗ 11 ਪੀ.ਐੱਮ.'ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ' ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸੇ ਰਾਤ 11 ਪੀ.ਐੱਮ.ਅਤੇ 12 ਪੀ.ਐੱਮ.ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ।

27. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਮੁਰੂਗਨ) ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ 11 ਪੀ.ਐੱਮ.ਤੱਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਰੂਗਨ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -1,2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

28. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

29. ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਹਨਃ ਪਹਿਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ, ਦੋਵੇਂ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ; ਤੀਜਾ, ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ; ਚੌਥਾ, ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਇਕੱਠੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ; ਪੰਜਵਾਂ, ਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ; ਛੇਵਾਂ, ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ; ਸੱਤਵਾਂ, ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਈ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਰੂਗਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ।

30. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅੱਠ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਰੂਗਨ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

31. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ (ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਾ ਮੁਰੂਗਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

32. ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ "ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ" ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

33. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰ (ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ) ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਲੀਨ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਣ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

34. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁਰੂਗਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 35. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦਰ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

36. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਵਾਧੂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

37. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

